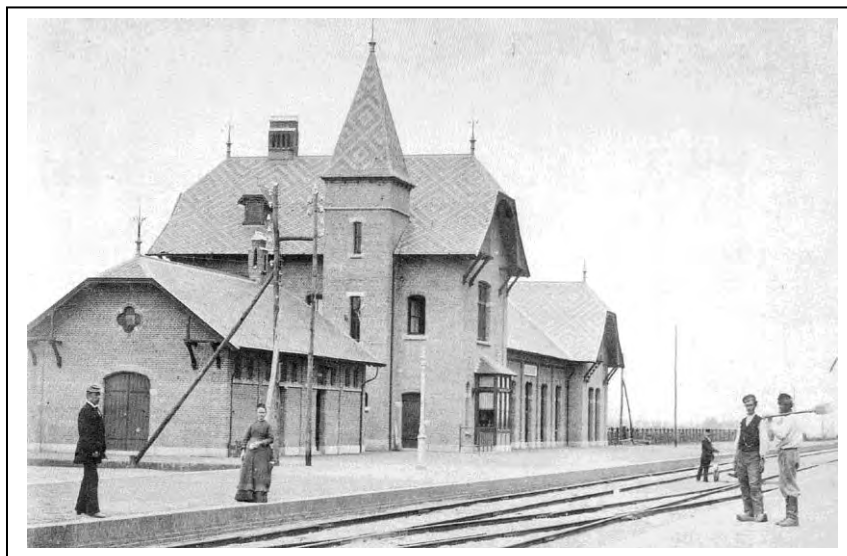

Op bezoek bij station Oosterbeek Laag

door Lennart Visser

Het was een poos geleden dat een van mijn collega's vertelde dat haar vader in het voormalige station Oosterbeek Laag woont. Uiteraard vond ik dat interessant en om een lang verhaal kort te maken... begin maart ging ik daar op bezoek!

Station Oosterbeek Laag is gebouwd in 1879 en wijkt af van de eerdere Waterstaat-bouwstijl. Het zakelijke ontwerpen wordt verlaten en er wordt veel meer aandacht besteed aan de details. Ronde raamvormen, houtsnijwerk binnen en leien dakpannen gelegd in een driehoekmotief. Voor mij extra interessant omdat het sterke overeenkomsten vertoont met station Westervoort.

Oorspronkelijk was het gebouw veel groter, met na het hoge hoofdgebouw nog dwars staande tussengebouwen en een eindgebouw. Ook het torentje is karakteristiek voor dit station.

Waarom het station zo groot was? Er was een rijke suikerfabrikant die in de buurt zijn fabriek had staan en regelde dat het station een flinke omvang kreeg.

Tijdens de slag op Arnhem wordt een groot deel verwoest en meteen na de oorlog gesloopt. Ook het torentje werd niet meer herbouwd, hoewel dat stiekem wel een wens is van de bewoners.

Ik word heel gastvrij ontvangen door Gijs, de vader van mijn collega en een van de bewoners, die zijn eetkamertafel heeft staan in de erker van de stationswachter op de begane grond. Hij leidt mij rond in het gebouw en door de tuin. In de nieuwe serre aan het gebouw staan twee treinbanken (zoals bij ons op de MVA!) en hangen allerlei oude foto's van het station.

Gijs woont er met veel plezier, maar heeft duidelijk niet zoveel interesse in treinen, het is dus geen echte liefhebber...

Op mijn "huiskamervraag" of hij weet waarom er aan weerszijden van het spoor twee seinen staan (antwoord: dubbel enkelspoor) zegt hij: 'Voor als er eentje stuk gaat, dan hebben ze een reserve?'

In de jaren '80 zou het gebouw gesloopt worden, de bulldozers stonden al voor de deur en het sanitair was er al uit gesloopt. Vier mannen kraken het pand heel snel door er wat meubels in te zetten en beginnen een strijd om het gebouw te behouden. Dat winnen ze en uiteindelijk wordt het een gemeentelijk monument.

Ook even door de grote tuin gelopen, die doorloopt tot het viaduct onder het spoor. In de Slag om Arnhem is hier hard gevochten en eerder onderzoek met een metaaldetector leverde nogal wat vondsten op.

ProRail is van plan om een nog hogere geluidsmuur te plaatsen, dit tot ergernis van de bewoners. Overigens is een vorm van geluidwering geen luxe, we rekenen samen even uit dat er iedere twee minuten een trein langskomt. Hoewel het geluid daarvan meevalt, ook als je buiten staat.

Onze gewaardeerde hoofdredacteur vroeg zich al af waarom ik geen foto's heb gemaakt van mijn bezoek.

Als je te gast bent bij iemand in zijn eigen huiskamer en die jou dan zo vriendelijk en gastvrij rondleidt, maak je dan foto's van zijn privédomen?

Ik dus niet... maar het bezoek was meer dan de moeite waard!